

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 262

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

48 tomas
2005 m. spalio 7 d.

Turinys	I Aktai, kuriuos skelbti privaloma	
	
	II Aktai, kurių skelbti neprivaloma	
	Europos Parlamentas	
	★ 2005 m. rugsėjo 28 d. Europos Parlamento sprendimas. Dėl Europos Parlamento narių statuto priėmimo (2005/684/EB, Euratom)	1

II

(Aktai, kurių skelbti neprivaloma)

EUROPOS PARLAMENTAS

EUROPOS PARLAMENTO SPRENDIMAS

2005 m. rugsėjo 28 d.

Dėl Europos Parlamento narių statuto priėmimo

(2005/684/EB, Euratom)

EUROPOS PARLAMENTAS,

atsižvelgdamas į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 190 straipsnio 5 dalį,

atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 108 straipsnio 4 dalį,

atsižvelgdamas į Komisijos nuomonę ⁽¹⁾,

gavęs Tarybos pritarimą ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Parlamentą sudaro „į Bendriją susibūrusių valstybių tautų atstovai“. Kaip patvirtinta EB sutarties 190 straipsnio 1 dalyje, šie atstovai yra „į Bendriją susibūrusių valstybių tautų atstovai“. Tokia pati sąvoka naudojama ir EB Sutarties 190 straipsnio 2 dalyje („valstybėse narėse renkamų atstovų skaičius“), ir EB Sutarties 190 straipsnio 3 dalyje („atstovai renkami penkerių metų kadencijai“). Šių nuostatų, pagal kurias nariai yra tautų atstovai, pagrindu Statute vartojama sąvoka „Parlamento nariai“.
- (2) Pagal EB Sutarties 199 straipsnio 1 dalį Parlamentą turi teisę reglamentuoti savo vidaus reikalus Darbo tvarkos taisyklėmis, pagal šį Statutą.
- (3) Statuto 1 straipsnyje nagrinėjama „Parlamento nario“ sąvoka ir paaiškinama, kad Statutas netaikomas Parlamento narių teisėms ir įsipareigojimams, tačiau pateikia nuostatas ir bendras sąlygas, taikomas vykdant Parlamento narių įgaliojimus.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 3 d. Komisijos nuomonė, 2005 m. birželio 22 d. Parlamento posėdžio metu patvirtinta pirmininko pavaduotojos Wallström.

⁽²⁾ 2005 m. liepos 19 d. Tarybos laiškas.

- (4) Parlamento narių laisvė ir nepriklausomumas, kurie yra puoselėjami 2 straipsnyje ir kurie nėra paminėti jokiam pirminės teisės akte, turėtų būti įtvirtinti teisės akte. Parlamento narių pareiškimai, kad jie tam tikru laiku atsistatydins iš pareigų, arba pareiškimai dėl atsistatydinimo iš pareigų nenurodant konkretaus laiko, kuriais politinės partijos gali pasinaudoti savo nuožiūra, laikytini nesuderinamais su Parlamento narių laisve ir nepriklausomumu, todėl neturėtų būti teisiškai įpareigojantys.
- (5) 3 straipsnio 1 dalyje pakartojamos 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 1 dalies nuostatos.
- (6) 5 straipsnyje numatyta iniciatyvos teisė yra pagrindinė kiekvieno Parlamento nario teisė. Ši teisė Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklėse negali būti ribojama.
- (7) 6 straipsnyje įtvirtinta teisė susipažinti su dokumentais, jau puoselėjama Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklėse, yra esminis Parlamento narių įgaliojimų vykdymo aspektas, todėl turėtų būti įtvirtinta Statute.
- (8) 7 straipsniu siekiama užtikrinti, kad, nepaisant priešingų bandymų, būtų išsaugota kalbų įvairovė. Neturėtų būti diskriminuojama nei viena iš oficialių kalbų. Šis principas turėtų būti ir toliau taikomas po kiekvieno Europos Sąjungos plėtros etapo.
- (9) Pagal 9 ir 10 straipsnius Parlamento nariai gauna atlyginimą už tai, kad atlieka savo pareigas. Europos Parlamento sudaryta ekspertų grupė 2000 m. gegužę pateikė išvadas, pagal kurias 38,5 proc. bazinio Europos Bendrijų Teisingumo Teismo teisėjo atlyginimo yra pateisinamas dydis.
- (10) Atlyginimai, pereinamojo laikotarpio pašalpos, o taip pat senatvės, negalios bei našlių ir našlaičių pensijos yra finansuojamos iš bendro Europos Sąjungos biudžeto, jos turėtų būti apmokestinamos Bendrijos naudai.
- (11) Atsižvelgiant į ypatingą Parlamento narių padėtį, ypač todėl, kad jiems nebūtina apsigyventi Parlamento darbo vietoje, bei dėl jų ypatingų ryšių su valstybe, kurioje jie buvo išrinkti, valstybės narės turėtų turėti galimybę taikyti savo teisės aktus mokesčių srityje atlyginimams, pereinamųjų laikotarpių pašalpoms, senatvės, negalios bei našlių ir našlaičių pensijoms.
- (12) 9 straipsnio 3 dalis yra būtina, nes partijos dažnai tikisi, kad 9 straipsnio 1 ir 2 dalyse minimos išmokos gali būti iš dalies naudojamos jų tikslais. Toks partijų finansavimas turėtų būti uždraustas.
- (13) 9 straipsnio 2 dalyje ir 13 straipsnyje numatyta pereinamojo laikotarpio pašalpa iš esmės skirta padengti laikotarpį nuo Europos Parlamento nario įgaliojimų laiko pabaigos iki tol, kol jis pradės eiti naujas pareigas. Tai netenka aktualumo, kai buvęs Parlamento narys pradeda vykdyti įgaliojimus kitame parlamente arba pradeda eiti pareigas valstybės tarnyboje.
- (14) Atsižvelgiant į senatvės pensijų sistemų raidą valstybėse narėse, atrodo pagrįsta, kad buvęs Parlamento narys įgytų teisę gauti senatvės pensiją sulaukęs 63 metų. 14 straipsnis neturi įtakos valstybių narių teisei atsižvelgti į Parlamento narių pensijas skaičiuojant jų senatvės pensijas pagal tų valstybių narių teisės aktus.
- (15) Nuostatos dėl našlių ir našlaičių pensijų iš esmės dera su dabartine Europos bendrijos teise. Pakartotinai susituokusio našlio (-ės) teisė gauti našlio (-ės) pensiją grindžiama modernia idėja, kad tai yra asmeninė išmoka, o ne vien tik „pensija“. Tokia teisė gauti pensiją negali būti panaikinta net ir tuo atveju, jeigu našlys (-ė) „yra pakankamai išlaikomas (-a)“ iš savo asmeninių pajamų arba asmeninio turto.

- (16) 18 straipsnis būtinas, nes, įsigaliojus Statutui, valstybės narės nustos kompensuoti Parlamento nariams dėl ligos patiriamas išlaidas bei mokėti dalį jų medicininio draudimo įmokų. Daugeliu atvejų šios privilegijos lieka ir pasibaigus Parlamento nario kadencijai.
- (17) Nuostatos dėl išlaidų kompensavimo turi atitikti principus, kuriuos Europos Bendrijų Teisingumo Teismas nurodė *Lordo Bruce* sprendime ⁽³⁾. Todėl Parlamentas tam tikrais atvejais, kai tinkama, gali kompensuoti išlaidas iš anksto nustatyto dydžio kompensacija, taip sutaupydamas administravimo išlaidų ir nepatirdamas sunkumų, susijusių su kiekvienos atskiros išlaidų sumos patikrinimo sistema. Todėl toks kompensavimas laikytinas geru administravimu.
- (18) 2003 m. gegužės 28 d. Parlamento biuras priėmė kartu su šiuo Statutu įsigaliojanti turinčias Parlamento narių išlaidų apmokėjimą ir išmokų jiems mokėjimą reglamentuojančias teisės normas, kurių pagrindas – apmokėjimas už realiai patirtas išlaidas.
- (19) Valstybės narės turi užtikrinti, kad bus išsaugotos nuostatos, pagal kurias įgaliojimus vykdytys Europos Parlamento nariai turi tą patį teisinį statusą kaip ir valstybių narių parlamentų nariai. Šios problemos neįmanoma išspręsti Europos lygmeniu, nes valstybėse narėse yra daug labai skirtingų teisės normų. Be tokių teisės normų Europos Parlamento nario įgaliojimų vykdymas valstybėje narėje, kurioje jis buvo išrinktas, būtų stipriai suvaržytas, o gal net visiškai neįmanomas. Pačios valstybės narės yra suinteresuotos, kad Parlamento narys savo įgaliojimus vykdytų veiksmingai.
- (20) 25 straipsnio 1 dalis reikalinga, nes pagal iki šiol Parlamento nariams taikytas labai skirtingas valstybių narių teisės aktų nuostatas buvo neįmanoma Europos lygmeniu išspręsti visų problemų, susijusių su perėjimu iš senosios į naująją europinę sistemą. Suteikiant Parlamento nariams galimybę pasirinkti, Parlamento narių teisės nebus suvaržytos ir, pereidami į naują sistemą, jie nepatirs finansinių nuostolių. 25 straipsnio 2 dalis yra 25 straipsnio 1 dalyje numatyto pasirinkimo pasekmė.
- (21) Skirtinga padėtis atskirose valstybėse narėse sprendžiama 29 straipsnyje, kuriuo valstybėms narėms leidžiama pereinamoji priemonė – priimti nuo šio Statuto besiskiriančias teisės normas. Šiais skirtumais taip pat grindžiama galimybė išlaikyti vienodus Europos Parlamento narių ir valstybių narių parlamentų narių atlyginimus,

NUSPRENDŽIA:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS IR BENDROS SĄLYGOS, REGLAMENTUOJANČIOS EUROPOS PARLAMENTO NARIŲ PAREIGŲ ATLIKIMĄ

1 straipsnis

Šiame Statute pateikiamos nuostatos ir bendros sąlygos, reglamentuojančios Europos Parlamento narių pareigų atlikimą.

2 straipsnis

1. Parlamento nariai yra laisvi ir nepriklausomi.

⁽³⁾ 1981 m. rugsėjo 15 d. teismo sprendimas, byla 208/80, Rt. Hon. Lord Bruce of Donington/Eric Gordon Aspden, (1981) ECR 2205.

2. Susitarimai dėl Parlamento nario mandato atsisakymo nesibaigus kadencijai arba jos pabaigoje yra niekiniai ir negalioja.

3 straipsnis

1. Parlamento nariai balsuoja individualiai ir asmeniškai. Jie negali būti varžomi jokių nurodymų ir negali turėti įpareigojančio mandato.

2. Susitarimai dėl to, kaip turėtų būti vykdomi įgaliojimai, yra niekiniai ir negalioja.

4 straipsnis

Dokumentai ir informacija elektroninėse laikmenose, kuriuos Parlamento narys gavo, parengė arba išsiuntė ir kurie nebuvo pateikti pagal Darbo tvarkos taisyklės, nelaikomi Parlamento dokumentais.

5 straipsnis

1. Parlamento iniciatyvos teisės srityje kiekvienas Parlamento narys turi teisę pateikti pasiūlymų dėl Bendrijos aktų.

2. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas savo Darbo tvarkos taisyklėse.

6 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę susipažinti su kiekvienu Parlamento turimu dokumentu.

2. 1 dalis netaikoma asmeniniams dokumentams ir sąskaitoms.

3. 1 dalis taikoma nepažeidžiant Europos Sąjungos teisės aktų ir institucijų susitarimų dėl susipažinimo su dokumentais tvarkos.

4. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.

7 straipsnis

1. Europos Parlamento dokumentai verčiami į visas oficialias kalbas.

2. Kalbos sinchroniškai verčiamos į visas kitas oficialias kalbas.

3. Parlamentas nustato šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas.

8 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę jungtis į frakcijas.

2. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas savo Darbo tvarkos taisyklėse.

9 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę gauti atlyginimą, leidžiantį išsaugoti jų nepriklausomumą.
2. Įgaliojimų laiko pabaigoje jie turi teisę gauti pereinamojo laikotarpio pašalpą ir pensiją.
3. Susitarimai dėl atlyginimo, pereinamojo laikotarpio pašalpos įgaliojimų laiko pabaigoje ir pensijos panaudojimo kitiems nei asmeniniams tikslams yra niekiniai ir negalioja.
4. Parlamento narių arba buvusių Parlamento narių pergyvenę išlaikytiniai turi teisę gauti našlių ir našlaičių pensiją.

10 straipsnis

Atlyginimas sudaro 38,5 procento Europos Bendrijų Teisingumo Teismo teisėjo bazinio atlyginimo dydžio.

11 straipsnis

Atlyginimo, kurį Parlamento narys gauna už įgaliojimų vykdymą kitame parlamente, suma išskaitoma iš Europos Parlamente gaunamo atlyginimo.

12 straipsnis

1. 9 straipsnyje numatytas atlyginimas apmokestinamas Bendrijų naudai tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios Protokolo dėl Bendrijų privilegijų ir imunitetų 13 straipsnyje nustatytos tarnautojams ir kitiems pareigūnams.
2. Netaikomi 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamento (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 260/68, nustatančio apmokestinimo Europos Bendrijų naudai sąlygas ir tvarką⁽⁴⁾, 3 straipsnio 2–4 dalyse numatyti atskaitymai profesinėms ir asmeninėms išlaidoms, o taip pat pašalpoms šeimai ir socialinėms išmokoms.
3. Jeigu išvengiama dvigubo apmokestinimo, 1 dalies nuostatos neturi įtakos valstybių narių teisei apmokestinti šį atlyginimą pagal savo teisės aktų mokesčių nuostatas.
4. Valstybės narės turi teisę atsižvelgti į atlyginimą nustatant kitoms pajamoms taikytiną mokesčių tarifą.
5. Šis straipsnis taip pat taikomas pagal 13, 14, 15 ir 17 straipsnius mokamoms pereinamojo laikotarpio pašalpai, senatvės, negalios bei našlių ir našlaičių pensijoms.
6. 18, 19 ir 20 straipsniuose numatytos išmokos ir įmokos į pensijų fondą pagal 27 straipsnį neapmokestinamos.

⁽⁴⁾ OL L 56, 1968 3 4, p. 8. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 723/2004 (OL L 124, 2004 4 27, p. 1).

13 straipsnis

1. Pasibaigus įgaliojimų laikui, Parlamento nariai turi teisę pereinamojo laikotarpio pašalpą, kuri lygi 10 straipsnyje numatytam atlyginimui.
2. Ši pašalpa mokama po vieną mėnesį už kiekvienus metus, kuriuos Parlamento narys vykdė savo įgaliojimus, tačiau ne trumpiau kaip 6 mėnesius ir ne ilgiau kaip 24 mėnesius.
3. Jeigu Parlamento narys imasi vykdyti įgaliojimus kitame parlamente arba eiti pareigas valstybės tarnyboje, pereinamojo laikotarpio pašalpa mokama iki tie įgaliojimai arba tos pareigos pradedami vykdyti ar eiti.
4. Mirties atveju pereinamojo laikotarpio pašalpa paskutinį kartą mokama už tą mėnesį, kurį buvęs Parlamento narys mirė.

14 straipsnis

1. Buvę Parlamento nariai, sulaukę 63 metų amžiaus, turi teisę gauti senatvės pensiją.
2. Pensijos suma sudaro po 3,5 procento nuo 10 straipsnyje numatyto atlyginimo už kiekvienus pilnus įgaliojimų vykdymo metus ir po vieną dvyliktąją nuo šios sumos – už kiekvieną pilną vėlesnį mėnesį, tačiau visa suma negali būti didesnė kaip 70 procentų buvusio atlyginimo.
3. Asmuo turi teisę gauti senatvės pensiją nepriklausomai nuo to, ar jis gauna kokią nors kitą pensiją.
4. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikomas 11 straipsnis.

15 straipsnis

1. Parlamento nariai, kurie įgaliojimų laiko metu tapo neįgaliais, turi teisę gauti pensiją.
2. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikoma 14 straipsnio 2 dalis. Tačiau pensijos dydis sudaro ne mažiau kaip 35 procentus 10 straipsnyje numatyto atlyginimo.
3. Pensija pradedama mokėti Parlamento nariui baigus vykdyti savo įgaliojimus.
4. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.
5. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikomas 11 straipsnis.

16 straipsnis

Jei buvęs Parlamento narys tuo pat metu turi teisę gauti tiek 13 straipsnyje numatytą pereinamojo laikotarpio pašalpą, tiek 14 ar 15 straipsniuose numatytą pensiją, jis turi nuspręsti, ką iš jų renkasi.

17 straipsnis

1. Mirus pareigas einančiam Parlamento nariui arba buvusiam Parlamento nariui, kuris mirties momentu turėjo teisę gauti pensiją pagal 14 arba 15 straipsnius, jo našlys (-ė) ir išlaikytini vaikai turi teisę gauti našlių ir našlaičių pensiją.

2. Visa pensijos suma negali viršyti pensijos, kurią Parlamento narys turėtų teisę gauti pasibaigus jo įgaliojimų laikui arba kurią Parlamento narys turėjo arba būtų turėjęs teisę gauti, sumos.
3. Pergyvenęs našlys (-ė) gauna 60 proc. 1 dalyje numatytos sumos, tačiau bet kokių atveju ne mažiau kaip 30 procentų 10 straipsnyje numatyto atlyginimo. Nauja našlio (-ės) santuoka neturi įtakos teisei gauti šią pensiją. Našlys (-ė) netenka teisės gauti šią pensiją, jeigu dėl specialių konkretaus atvejo aplinkybių nelieka abejonių, kad santuoka buvo sudaryta tiksliai siekiant gauti šią pensiją.
4. Išlaikytinas vaikas gauna 20 procentų 2 dalyje nurodytos sumos.
5. Jeigu būtina, didžiausia mokėtina pensija paskirstoma našliui (-ei) ir vaikams pagal procentinį santykį, nustatytą 3 ir 4 dalyse.
6. Pensija mokama nuo pirmos po mirties einančio mėnesio dienos.
7. Jeigu našlys (-ė) miršta, pensija baigiama mokėti mėnesio, kurį jis mirė, pabaigoje.
8. Teisė gauti našlaičio (-tės) pensiją pasibaigia mėnesio, kurį jam (jai) sukanka 21 metai, pabaigoje. Tačiau ji tęsiasi vaiko studijų arba profesinio mokymosi laikotarpiu, bet baigiasi vėliausiai mėnesio, kai jam (jai) sukanka 25 metai, pabaigoje. Teisė išlieka tol, kol vaikas nėra pajėgus savęs išlaikyti dėl ligos arba negalios.
9. Valstybėse narėse pripažįstamiems bendro gyvenimo partneriams taikomos tos pačios nuostatos kaip ir sutuoktiniams.
10. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.

18 straipsnis

1. Pensiją gaunantys Parlamento nariai ir buvę Parlamento nariai bei asmenys, turintys teisę gauti našlio (-ės) pensiją, turi teisę gauti ir kompensaciją už išlaidas, patirtas ligos, nėštumo arba vaiko gimimo atveju.
2. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.

19 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę į draudimą nuo rizikos, susijusios su jų įgaliojimų vykdymu.
2. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas. Parlamento nariai apmoka 1/3 draudimo įmokų.

20 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę į išlaidų, patirtų vykdant įgaliojimus, kompensavimą.
2. Parlamentas kompensuoja realiai patirtas kelionės į darbo vietą ir atgal bei kitų su įgaliojimų vykdymu susijusių kelionių išlaidas.
3. Kitos su įgaliojimų vykdymu susijusios išlaidos gali būti kompensuojamos išmokant iš anksto nustatyto dydžio kompensaciją.

4. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.
5. Šiuo atveju atitinkamai taikoma 9 straipsnio 3 dalis.

21 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę naudotis savo nuožiūra pasirinkto asmeninio personalo paslaugomis.
2. Parlamentas padengia išlaidas, Parlamento narių realiai patirtas tokio personalo samdymui.
3. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.

22 straipsnis

1. Parlamento nariai turi teisę naudotis Parlamento biuro ir ryšių įranga bei tarnybinėmis transporto priemonėmis.
2. Parlamentas nustato šios teisės realizavimo sąlygas.

23 straipsnis

1. Visi mokėjimai atliekami iš Europos Sąjungos biudžeto.
2. 10, 13, 14, 15 ir 17 straipsniuose numatyti mokėjimai atliekami kas mėnesį eurais arba, Parlamento nariui pageidaujant, jo gyvenamosios vietos valstybės narės valiuta. Parlamentas nustato šių mokėjimų atlikimo sąlygas.

24 straipsnis

Sprendimai, susiję su šio Statuto įgyvendinimu, įsigalioja paskelbus juos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

25 straipsnis

1. Parlamento nariai, kurie buvo Parlamento nariais iki šio Statuto įsigaliojimo ir buvo pakartotinai išrinkti, visam savo kadencijos laikotarpiui gali pasirinkti valstybės narės sistemą, taikytiną atlyginimui, pereinamojo laikotarpio pašalpai ir įvairioms pensijoms.
2. Šie mokėjimai atliekami iš atitinkamos valstybės narės biudžeto.

26 straipsnis

1. Parlamento nariai, kurie 25 straipsnio 1 dalies pagrindu nori ir toliau naudotis valstybės narės sistema, apie šį pasirinkimą raštu įspėja Europos Parlamento Pirmininką per trisdešimt dienų nuo šio Statuto įsigaliojimo.

2. Toks pasirinkimas yra galutinis ir neatšaukiamas.

3. Jeigu per numatytą laikotarpį apie pasirinkimą nepranešama, Parlamento nariams taikomos šio Statuto nuostatos.

27 straipsnis

1. Įsigaliojus šiam Statutui, Europos Parlamento įkurtas savanoriškas pensijų fondas išliks ir bus skirtas Parlamento nariams arba buvusiems Parlamento nariams, turintiems ar turėsiantiems su šiuo fondu susijusių teisių.

2. Turimos ir turėsimos teisės yra visiškai išsaugomos. Parlamentas gali nustatyti naujų turimų ar turėsimų teisių įgijimo reikalavimus ir sąlygas.

3. Parlamento nariai, gaunantys 10 straipsnyje numatytą atlyginimą, negali įgyti naujų turimų ar turėsimų teisių, susijusių su savanorišku pensijų fondu.

4. Fonde negali dalyvauti Parlamento nariai, kurie į Parlamentą pirmą kartą išrinkti po to, kai šis Statutas buvo pradėtas taikyti.

5. Šiuo atveju *mutatis mutandis* taikoma 9 straipsnio 3 dalis ir 14 straipsnio 3 dalis.

28 straipsnis

1. Teisės į pensijas, kurias Parlamento nariai šio Statuto taikymo metu įgijo pagal valstybių narių teisės aktus, turi būti visiškai išsaugotos.

2. Jeigu pagal valstybės narės sistemą, norint įgyti teisę į pensiją, kadencijos Europos Parlamente arba valstybės narės parlamente nepakanka, atitinkamas laikotarpis įtraukiamas skaičiuojant pensiją pagal šį Statutą. Parlamentas gali susitarti su kompetentingomis valstybių narių institucijomis dėl turėsimų teisių perdavimo.

29 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė joje išrinktiems Parlamento nariams ne ilgesniu kaip dvi Europos Parlamento kadencijos pereinamuoju laikotarpiu atlyginimo, pereinamojo laikotarpio pašalpos ar pensijų atžvilgiu gali nustatyti kitokias teisės normas nei įtvirtintos šiame Statute.

2. Tokios teisės normos Parlamento nariams turi suteikti tokį teisinį statusą, kuris būtų bent jau ne blogesnis už atitinkamos valstybės narės parlamento narių.

3. Visos išmokos finansuojamos iš atitinkamos valstybės narės biudžeto.

4. Tokios teisės normos negali įtakoti šio Statuto 18–22 straipsniuose numatytų Parlamento narių teisių.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS*30 straipsnis*

Šis Statutas įsigalioja pirmąją Europos Parlamento kadencijos, prasidėsiančios 2009 m., dieną.

Priimta Strasbūre, 2005 m. rugsėjo 28 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES
